

Felolós szerkesztő:
FODOR KÁROLY

Főmunkatárs:

Rothschild Zsigmond.

előfizetések és hirdetések felvételnek:
Rothschild Zsigmondnál
a nagy löszűben.

Bajai Friss Újság

Megjelenik
minden nap korán reggel.
ELOFIZETÉSI ÁRAK:
Helyben hozhoz hordva 1 hora 60 fillér
Videkre postai széküldéssel 1 hora 1,20.

Véres szerelmi dráma a fővárosban. Hírek Port-Artur elfoglalásáról.

Utazás kegyeletben.

Kegyeltes irás jelent meg úra Jókairól. A kegyelet tökéletessége szemben a többi röpiratokkal, a melyekben a kegyelet mesterségesen szűlöttje a tekintetes királyi törvényszékhez van intézve és Jókai Róza urasszony képviseletében azt kéri benne dr. Füredi Mór, a literátus ügyvéd, hogy néhai Jókai Mór hagyatékát leltározzák az ő kliense házára.

Hányos leltárral nem is lehet tökéletes a kegyelet. Ki tudja, hogy hol holvong valami értékes ereklye? A belvárosi takarékpénztár kezelésében-e, vagy máshol, a föld felett, a föld alatt inogva, vagy ingathat-anul.

Olvasván a tekintetes törvény-székhez intézett kegyeltes irást, magunk is hódolunk a háborgásnak, hogy néhai Jókai Mór tilalmasan végre rendelkezett. Mert még maig példátlan, hogy gyermek hijján elhunyt hagyományozó a tulajdon feleségé-nek biztosítsa a hagyatékot. Lehe-tetlen! Ilyen fapta eltévnyedésre nem képes az emberi ép elme; csak azé, a ki megfigyelésre érett. És bennem, a kit se vérség, se más rokonság az elhunyt nagy emberhez nem köt, szintén berzenkedik néha olyan bolondos gondolat: miért hagyta itt a vagyonát Jókai Mór az özvegyének és miért nem enne-kem?

Náiv lelkek hite szerint a megrendítő hánt nem igen tördök föld-iekkel. Könyes szemeit a csillagos ég-re szerzi és imára kulcsolt kez-ekkel térdel a frissen hantolt sír előtt. Hogy ki van birtokon kívül és kiesoda birtokon belül: erről a jogi distinctióról dehog-y is elmélkedik a fájdalomtól összezu-zott lélek.

Allok Magyarország kegyeltes népe él és kérdem: nincs-e abban megalázó mi reánk, magyarokra, hogy legnagyobb költője halála után röpiratok és röpiratok sísteregnek? Nincs-e abban megalázó, hogy kules-lyukon pislognak be titok elsándítá-sára, a helyett, hogy hátor szívve-jépnének a legdiszesebb terembe: a könyvtárszobába, a magyar nemzet-nek ajándékozott kínesházba.

Párisban, Zola Emil halála után kétszáz kisebb-nagyobb füzet jelen-meg a francia nagy költőről, író-

dalmi súlyos értékességéről, apjáról, nagypapjáról és arról a hatásról, a melyet Franciaországban az ő írása keltett.

De mi komitácsi nemzet vagyunk és mint ilyenek csak robbanó patro-nokkal tudunk kegyelteskedni.

A máv. igazgatóságának de-centralizációja már meg kezdődött.

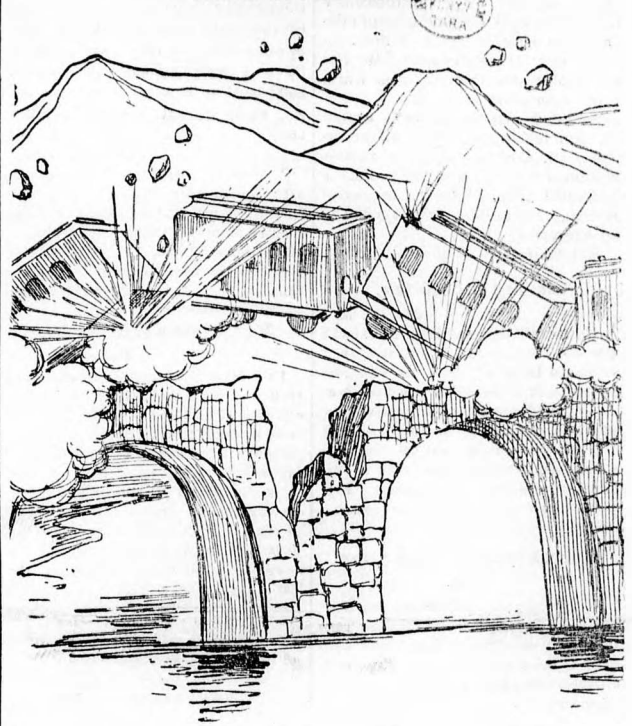
Mint ismeretes, Hieronymi jelenlegi kereskedelmi miniszter, mint a pénzügyi bizottság tagja, az 1903-ik évi költségvetés tárgyalásakor követelte, hogy az államvasutak igazgatása, mely nagyon nehéz-kes de-centralizáltassék. Most, hogy ő ke-rült az ügyek élére, tüzzel-vassal pusztítja a régi rendszert, Nemesak szaporít a az ügyel-vezetőségek számát, hanem nagyobb hatás-körrel rutázza azokat föl, az igazgatóságot teljesen felosztatja és azokat a "szolgálati ágaka", miket de-centralizálni nem lehet, a kereskedelmi miniszteriumba helyezi be. Ezen de-centralizáció hírének a kiszívár-gása folytán kelt lábra az a hír is, hogy Ludvig Gyula előigazgató, ki e hó 15-én kezd meg hat heti szabadságát, szabadságidejének letele után nyugdíjba megy. Ezt a hírt, mint ilyen alakban alap alant, meg is czáfolták féli-hivatalosan. Hát persze, ilyen alakban nem is igaz, mert szabadsága letele után visszajön, el is foglalja hivatalát és csak a jövő év május hó 1-én, mikor a Máv. igazgatósága feloszlik, megy nyugdíjba ő és a régi rendszert támogató összes igazgatók. Csak Csákányi Marx János, a forgalmi osztály igazgatója nem várja be ezt az időt. Ő már ez év augusztus hó 1-én megválti hivatalától és a gáz gyárok összes és jól dotált igazgatói adásával cserélt azt föl. Mint hitelt érdemlő forrásból értesültünk, ma már ezen minős ghez elfogadja a gratu áztólakat is.

A Kuria az uzoráról.

— Fogháza itél földbirtokos. —

Az eset a Felvidéken történt Egy földbirtokos az elsőfoku bíróság uzora-vésége czimén súlyosan elítélt, mert több mezei munkásnak szorult anyagi helyzetét oly módon a názta ki, hogy pénzt adott nekik előlepképen, a kölesént pedig ledol-goztatja velük. A munkabér egyenkint legelőbb 26 fillérbe számította naponkint. A földbirtokos az ítélet ellen felebbezté-de azt a tábla is megérőítette. Ekör emmisségi panaszszal élt az elítélt s azva-vított elő, hogy itt uzoráról szó sem lehet. A megegyezés szerint az előleget nem pénzfizetéssel, hanem munkateltjesítéssel kellett törlesztetni. Az uzorátörvényben meg-állapított hitelezés tehát ebben az esetben nem is foroghat fenn. A munkabér kizsák-mányolása erkölcsei szempontból minden-estére kárhözatalandó dolog, ezt ő maga is elismeri, azonban a kizsák-mányolás kisebb-nagyobb mértékben mindenütt, minden t-ten előfordul és eddig még sohasem volt

Főrobbantott vasút

Tegnapelőtt borzasztó merényletet köve-tek el egy fővárosi vonat ellen Dedogacs mellett. Badoma állomásnál A robbantó t

bolgár felkelő bandák csinálták. Sok utas meghalt és nagyon sokan megszevesültek.

bűnvádi üdős tárgya, annál kevésbe-ok marasztaló ítéletre.

Érdekes az államügyész vádirata, amely jellemzi a földbirtokos elárását. E szerint a munkás tövize idején, amikor semmiféle keresete nem volt és családja nyomorgott, az éhínséggel küzdött, kényszerhelyzetébe a dusszardog földbirtokoshoz fordult, aki egy-egy pár fillérvnyi alamizsnáért az-élen egy teljes napot dolgoztatott vele akkor, amikor a munkabér legmagasabb-ás a munkás legkeresettebb volt. Ezszé-jégio ilyen e tet hoz fel, amelyek kétség-telenül igazolják, hogy a vádlott a munkást tényleg a legelőtlenőbb módon kiszípolozta.

A leplező bíróság most döntött ebben a nem mindennapi kérdésben. A királyi Kuria a semmisségi panaszt, mint teljesen alaptalan, elvetette és a földbirtokos büntetését három hónapra fozhában állapította meg. Kimondotta egyszersmind, hogy a vádlott e panaszosoknak a munkab-ér arányában teljes kártérítéssel tartozik.

Az ítélet megokolása szószerinél a követ-kező:

Az uzorátörvény a tisztá kö-csüszorán (a pénzuzorán) jóval túlmenve és mindé gazdasági állásponttól tekintve, minden

olyan ügyelet és szerződés uzorás-hite ügyletként bűnvádilag üdöz, ahol bár csupán közzetive vagy leplezetlen gazd-sági rombolást jelentő jövendőbeli ellen-szolgáltatás van kikötve vagy megébrve: Nem rontja le a szerződésnek a hitelezési ügyleti természetét az a körülmény sem, hogy az ellenszolgáltatás tárgya nem pénz-összeg, hanem bizonyos időben megfán-ított munkamenyiség volt. Ha a pénzszit-ében levő fél a jövöben teljesítendő mun-kájával szemben előlekképpen oly összeget kap, (ami konkrét esetben is kétségetlenül megtörtént), amely a szokásos állagmunka-béren alól messze elmarad, úgy, hogy a munkamenyiség és a munkabér kö-zöt levő aránytalanság a minden-napi életben tapasztalt béralakulás alap-ján határozott kilejegzett nyert s ez hites szakértők által is kény-ként megállapítható, akkor hivatalból — konstataálni kell a munkabérvizony uzora-s-sal kizsák-mányolásának tényét, annyival inkább, mert ilyen esetben a gazdasági romlás lehetősége sokkal nagyobb, sokkal erősebb, mint a közönséges pénzuzorsora esetében.

A háború.

Port-Artur ostroma közeledik a befejezés felé. A japán ostrom-erőink mindössze előre tolokodnak s ha az előjélekből iteni lehet: a keletásiai hatalom ezen szimbóluma nemcsak — talán a hét végén japán kézbe kerül.

Az elmúlt napokban nagy események történtek a szárazföldön is. Kuropatkin előretolt csapatai kénytelenek voltak visszavonulni s a japán II. és III. sereg Niucsung és Tasicsao felé nyomul, amelyet az oroszok „sietve megerősítettek.”

Ez a „sietve megerősítés” nem jelent annyit, hogy az oroszok a bekövetkező előnyomulásuk minden áron meg is fogják vden. Ez a hír, úgy látszik, csupán Pétervárnak szól s sem Oszaka, sem Kurokinak nem okoz fejfájást.

Az első japán hadtest ezalatt Mukden felé nyomul Kuroki vezérlete alatt. Úgy látszik, hogy az esős időszak éppen nem gátolja meg a japánokat abban, hogy az oroszokat minden fontosabb pozíciójukból ki ne keressék.

Mai távirataink a következők:

Boldog sebesültek.

Uta, jul. 12.

Miklós csár és a nagyherceg trónörökösében Szilvusz felé itt áttörtek és vasuton a halogások felé és különböző nemze isékek küldésével fogadták őket, melyek mindegyikét megszüntetésre küldték ki a csár. Mikor a csár megindult, hogy itt egy személyvonat áll, melyben a turenceni csatában megsebesült hat katonája van, ama kívánságát fejezte ki, hogy ezeket látni óhajja és jóakarattal szavakat intézett hozzájuk.

Harcoképtelenné lett orosz hajó.

London, jul. 13.

A Daily Telegraph jelentése szerint a Togo tengernagy jelentése szerint a Norik nevű orosz cirkáló hajó, mely július 9-én a többi cirkálóhajóval hagyta el Port-Arturt, harcoképtelenné lett.

Tolsztoj és a háború.

Paris, jul. 13.

A helyi orosz nagykövetség pétervári átváltói közöli, ameyen megerősítésként, hogy a miniszterelnök elhatározta volna Tolsztojanak a háború elleni irakziati miatt való átdöntését és hogy Pehve miniszter indítványozta volna, hogy Tolsztojt felségárulás miatt letartóztassák.

A takusan-sereg előnyomul.

Tokio, jul. 13.

(Reuter.) A Takusan-seregek, melyek részben vonul előre és aknyuati irányban 8-én és 10-én több kisebb megütközés volt az ellenséggel. 10-én reggel előzött az ellenség a Szinszjahu föl nyuatra levő dombrórról, később pedig Kusutshikou mellett levő erős állásából.

A viborai eszred üdvözlése.

Berlin, jul. 13.

Azt a kínos hatást, amelyet a császárnak a viborai eszredhez intézett üdvözítő távirata kellett, azt akarják enyhíteni, hogy felhívatalon azt jelenik, hogy a távirat nem spontán doloz volt, hanem válasz akart lenni a viborai eszred bejelentésére, hogy elindult a harcztérre.

A jogaiba visszahelyezett Kína.

Tientsin, jul. 13.

A japán kormány a hadvezetésével egyetértéssel elmondta, hogy az oroszoktól elfoglalt kínai területeken levő helyeken a kínai lobogót tűzzék ki és ezeket a területeket kínai csapatok őrizték alá helyezték.

A japánok eleség szállítása.

Tientsin, jul. 13.

A Daily Mail tudósítója arról értesül, hogy a japánok minden kapható vitorlavásznal összerásároltak s azokból zászlókat készítettek, hogy legyen nyiban a szárazföldön eleséget és municiót szállítani.

A szárazföldi harcztér.

Niucsung, jul. 13.

A japánok nagyon szigorúan bannak el a rablóbandákkal, Katesauban tegnap 14 rablót lefejeztek. Hétfőn Takansauban a japánok vesztesége 800 halott volt. A kaicsun japán helyőrség megkezdte az előnyomulást Sanavaisi felé. A japán előőrcsapatok Dasicsao től 10 mérföldnyire állanak; az orosz sereg 10,000 főnyi, a mely százbériai gyolagságból, 3500 kőzaktból és kevés tüzérségből áll. A vasutvonalakat sáncokkal vették körül.

Berlin, jul. 13.

Pétervárról táviratolozás a Tagobala laknak: Minden valószínűség szerint az oroszok már napok előtt megkezdtek a viszonuást Haicsón és Liaojang felé. Dasicsaonál csak nagyon csekély seereg fog számlálni a japánokkal, mert az orosz hadvezetéség egyelőre nem akar szembe szállani a japánok előnyomulásával.

Fejartott angol gőzök.

Perlm, jul. 13.

Ma délután ideértel Menelaus nevű angol gőzösről jelentik, hogy Menelaus egy más gőzök 11-én Dseddától délre az orosz önkéntes hajóhad Petersur nevű gőzösről feltartott. A Peterszburghoz nyolozt orosz és nagyszámu legénység volt. Az orosz tisztiek a két gőzösről mentek át, megvizsgálták az iratokot, majd megengedték a gőzöskönek, hogy még óra emarkadás után oltassak utat. A Peterszburgh utját észak felé folytatta. Azt hiszik, hogy eziránt ójratot végez.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Kis érdeklődés mellett nyitotta meg az ülést Perczel Dezső elnök félhétveny órákor.

Mindenekelőtt az elnök egy csemő képviselő szabad g kérdo levette nu által beakik — úgy látszik — a katalógus olvasás öt menükönek.

Majd minden különösebb eset nélkül a napirendre tértek át, ameynek első szónoka Barabás Béla hosszasan foglalkozott a törvényjavaslattal, mert a t. Háza ugyisz ritkán van alkalma ezt megtenni. Idezi Tiszta Kálmán beszédét, ameyekben az önszó magyar udvarlartást követelte, kitöltésébe az előadó érvelt, ameyelő — még ha igazak lennének is — ép az ellenkezőjét bizonyították annamint a mit az előadó akart bizonyítani. Hosszasan idézt a múlt századi törvényeit, ameyek még most sincsenek érvényben. Az utonnan felállítandó testőrség csak az elosztásokozási folytatás, a magyar elem ebben sem fog érvényesülni. A bécsi udvar minden, csak magyarbarát nem. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.)

A darabon testőrség felállításáról pedig az előadó nagy lelkesedéssel szil hivatkozott a Mária Terézia által felállított testőrség által okozott országos öltöme és zeknek nagy, nemzeti szerepe. Nagy tévedés ez, mert megsehit, ha egy nemzet felállított egy plannára a királyi helyzett, de látva azt az emémetelési törekvést, melyet ez a testőrség kifejtett, z öröm keserűségé váltított szil. (Ugy van! a baloldalon.) Hat mért nem hozták le ezt a testőrséget Budapestre? A paritásba harkozva vették tervbe az új darabon testőrség felállítását. No hát, vegyük tudomásul, hogy a nemzet a paritásnak e téren való érvényesítését

nem óhajta. (Ugy van! balról.) Ismerteti a testőrség szerepét és hatását a nemzetre. Az iradami munkásság, melyet Bécsben kifejtettek, nem áll arányban azaz az emémetelési hatással, melyet ez az intézmény eredményezett.

Csak egy töbrözegünk van, aki igazán magyar. Ez József töbrözeg és fia Felembi, milyen jól esett, amikor a kolozsár Mihály szobornál magyarul beszélt József Ágost töbrözeg. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.) A magyar királyt mindenütt katonái ruhában ábrázolják. Ez nem a magyar király, hanem az osztrák császár jelképe. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.) Hat a rendjelek azok is miniszterek. Ez kik kapák ezeket? Azok, s ki nem tesztelik kötetes égbét. (Zaj helyesítés a baloldalon.) Lyekeztünk mindnyájan segítőnk országunk szomorú állapotán, akkor leszünk csak igazán boldokok. Nem fogdom el a törvényjavaslatot (Hossza: taps és élénzés a baloldalon, a szónoktól számszan fódvözik.)

Szünet után.

Szatmári Mór: Dinasztikus érzéssel nem opad a ci a civilisát. Ellenétesek lettek, s az a jobboldal lelözésével szemben, mely éppen dinasztikus érzésből kezdte el, az majd simulatja, hogy neki van igazsága. Osztes pénzünel csak a nyarhatatlan számára tartoztat, a katonaság folytonosan újabb és újabb áldozatot kér és kap. A nép a nyira szegény, hogy alig bírja az eddigi terheket. S most elődának olyan kötelességekkel, amey a nép szegényégének rovására az udvar fényét: akary emémetel azét az udvart, amey sokasban volt magyar s a melylyel a magyar nemzet nagy kivívásánál mindig szemben látható maradt. (Zajos helyesítés a baloldalon.)

Ugy Lajos: Nem vagyunk tan csokaszképes szabant!

Lenyelj Zoltán: A mamelukok öt perc re bejuttak és elszaladtak!

Gubanyi Miklós: Vegyék le a civilisat a naprendről!

Hock János: Az elnök föggeszse fel az ülést!

Elnök az ülést öt percze felüggeszti

Szatmári Mór: Összehasonlítva a mostani viszonyokat a rég elmult viszonyokkal, azt a szomorú dolgot látja, hogy a mostani viszonyok sokkal rosszabbak, mint a régiek. Nem találja helyesnek a civilisista felemelését még akkor sem, ha önálló magyar udvarlartásunk lenne. Az a megütközés, hogy ez nagyon sokétre ki nem számítható újabb áldozatba kerülne a nemzetnek. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.) Többsélemi példaként idézi Mária Terézia és utódai korából, hogy a magyar nemzet mindig önfeláldozó és türelmi volt. A magyarok na ylelközést mindig hátállan öggyelöltek viszt. Mária Terézia, akinek a trónját mentették meg a magyarok, beivastotta a magyar sereget az osztrákba, a főuratkat magához csábította és minden erőjéve azon volt, hogy a nemzetet emémetesse. (Zajos helyesítés a baloldalon.) Használjon járjak el az öt követő munkadok is.

Szatmári beszéde végén érdekesen bizonyítja, hogy a főhercegek nem ismerik a magyar népet, nem jönnek közénk s így nem igényelhetik a mi anyagi támogatásunkat.

Szatmári beszéde nagy hatást keltezt, tetszett minden hazafias embernek, tapsolnak, éljenek is hosszú ideig.

Vértán kendre honpra halasztotta beszédét és Vid Aurél irerpelencsára után az ötös három órákor véget ért.

BUDAPESTI HIREK.

— Lakoma Berzevloy miniszter-tiszteletére. A Józsefvárosi Kör tegnap este kilenc órákor tartotta meg dr. Berzevloy Albert közoktatásügyi miniszter Józsefváros országgyűlési képviselője tiszteletére a szokásos nyári tarsas va-

csorát, a felső margit-szigeti vendéglő lényesen kivilágított dunai teraszán. A vacsorán daczára, hogy a kör tagjainak egnyozobb száma távol van a fővárosból, több mint százán vettek részt. Elérve a rendes szokástól, miután a vacsorákon felköszönőket mondani nem szokták, Gászar János, a kör elnöke a harmadik fogásnál felállott a bocsánatot kért, hogy elérve a szokástól Berzevloynek ez alkalommal nem mulasztotta e a kerület szeretlet, bizalmát és támogatástban ragaszkodását tomaiainoi Gonda Dezső dr. fővárosi biz. tag is igen szelímes beszédben éllette Berzevloyt és Heitai Ferencz dr. országgyűlési képviselőt, a kerületi bizottsági tagok elnökét, aki annyira szíven hordta nemcsak kerület, de az egész főváros érdekeit. Földes Árpád dr. fővárosi biz. tag a kerület egyik faradhatlan vezérére, botjai Hívós József udvari tanácsosra ült tette pohárt.

A vacsorát, mely alatt a vendégek több kellemes meglepetésben részesültek, Szimónovics Béla és botjai Hívós Iván rendezték. A tarsaság életelnagy maradt együtt.

— A régiostap utozal esotnes. Mann-wirth Lipi t. tiszterkereskedo feleségének állapotában tartós a javulás. A sebesült a Farkas fővros 17 szu korteremben leszik s miutan lázmentes, bolnap hűvölték testéből a golyókat.

A szerelem halottjai.

— Véres szerelm dráma a jogudoban —

Az Üllői-uton levő Csomor-telek „Aranyas” fogadóban ma éjszaka ketős szerelmi dráma történt. Egy tisztorolca szerelmi bánatában először az ádott állapotban levő szerelójét látte apyvan, azután maga ellen fordította a gyilkos revolvert. Mind a két övös eladt, a katonája is, a szerelöve is öt percet állt külvüle, életnélküli hertek a véres ágyakon.

Hogy mi volt az indító oka ennek a véres drámának, azt a szerencsétlenek hátrahagyott leveleiből állapítottak meg. A nő áldott állapotba került s a nagy szegényen elől akart menekülni kedvesével együtt.

A véres dráma részletei a következők:

A „földik”.

Lázár István 69 gyalogrezdbeli tiszt, szolga hat hónap előtt egy városigeti anezónnépépen megismerkeott Kis Mária nevű csinos, szőke cselédleányt. A lányt az megtetszett a dalás, kedves legény, egész éjszaka csak vele lénczolt. Elmondták nyiltan becsületesen hogy szeretik egymást, csak azt várák meg, míg a legény kiszögálja a hátralevő két esztendejét, azután a lány otthagyja a szolgálatát és hazamennek a szülőfalujukba, ahol a szülek, rokonak laknak, élnek, vásárolnak majd hazat, telket és boldogan válnak meg.

Mind a ketten boldogan szövögték a terveiket a jövő ökre nézve.

Bűnös szerelm.

Később azután érváthatalatlan szerelmek lettek egymásba. A helyi az Üllői-ut 48. számú házban szolgált egy Schwarz nevű övezgyasszonyról, aki nem győzt eleget pirongatni, hogy ne boldoculjon annyira a legényért. Gonosz, rossz az valamennyi, nem érdemes értük szövedni, gyórdóni.

Kiss Mária komolyan végighallgatta a böle tanácsokat, azután sirni kezdett az elrekenyüléséül. Az aszonyának azt mondta, hogy ez a megbánás könyei, este azonban már ismét fogadta a katonát, beeresztette a szobájába és reggelig együtt maradtak.

Egy tartott ez hónapokon keresztül. A lány naponta megfogadta, hogy szakít

egénynevel, mert fel a következmenyek-
től. Megfogadta, de nem tartotta meg.
Erre nem volt elég erkölcsi ereje.

Elkészülve a halálra.

Később csakugyan megölte a követke-
mény. A lány einte csak sejtette, azután
behízyosodott róla, hogy anya lesz.
Mikor az orvos ezt hivatalosan is meg-
mondta neki, a leány elájult. Úgy öntöz-
ték fel a klinika rendezésében és
vitték haza az Útjosi lakására. Itt
Schwarzné az asszonya végignézet rajta,
észre véte régió, hogy nőri van szó és
egyértelmű kézen volt a halásos ítélet!
— Márha menni kórházba én nem tart-
hatok kézzel eszéle o a házamba.
Es Kiss Maria összeszedte a czőkmókját
és emeni a köztárhoz a kaszárnyába.
Keve-el beszélt, a leány mondta, hogy
nem bírja el a s ényet, megakar halni.
A legény pedig azt felelte:
— Ha te megölsz, hajlak meg én is.

A véres tett.

Tegnap este félkilenc órákor elmentek
az Útjosi „Aranyas” fogadóba. A le-
gény vette ki a szót, három koronát
fizetett érte. Hogy mit csinált a za-
ajtó mögött, senki nem tudja. Híjában
háromnegyed két órákor a portás epp az
ajtó előtt állott, amikor óriási lövés hallat-
zott a szobából. Rosszat sejtett, be-
artra tört a ajtó, de a mielőtt sikerült volna
a dolgot, utab lövés hallatszott s a portás
már csak két hideg holttestet talált a vé-
res ágyakon.

Mind a ketten meztelenre voltak vet-
közve. A leánynak szívében hatolt keresztü-
a goyó, a legény pedig állva lötte magát
egyon ugyan a szívében.

A rendőrség részéről dr. Gégus fogal-
mazó és dr. Faisly rendőrorvos konstatál-
ták a halált. A lo nyt a bouczián inté-
zetbe vitték. A katonát pedig a 16. számú
helyőrségi kórházba szállították.

A leány is a legény is 3—3 levelet hagy-
tak hátra. A leány a szüleiné, n véreinek,
a legény a szüleiné és a kapitányának írt
levelet.

A leány egyik levele így szól:
„Meghílok, mert bölösen szerettem
és mert nem bírtam el a rettenetes sző-
gyent. Ne haragudjatok rám.”

A tisztosok pedig hocsánatot kér a
kapitánytól, hogy ellopja a revolvért, de
azt írja, hogy nem volt pénze saját költ-
ségén megadni.

HIREK MINDENFELŐL.

— **Két svájci tiszt afferje.** Bernből
fényre való tudósított, hogy az ottani la-
pok egy szesz edős telepezést közölnek.
Arról van szó, hogy két svájci tiszt, a
kik az orosz tá hadi szálláson tartózkodtak,
pütvényi tendelőre visszahívtak a harc-
terébről. A svájci edős efgán csak meg a
más hónapban tudósna volt erről a visz-
zahívásról, de ellátolta a híros esetet. A
hírok azonban még s pipáltak. A vissza-
rendelőnek állítólag az volt az oka, hogy
Asndel, a két svájci tiszt egyike
szemk idején indiskréte levelet közöl a
Tribüne de Lausanne-ban a czár által való
fogadásra részletéről. Megírta leveleiben,
hogy a czár nagyon jó van verve és bus-
komor.

— **Hálál málnaszedés közben.**
Sinsburgból távrat száka a következő
tüzkataszón b n h zó esetet: A Koneka erdőben
egy hcsse reu tüzérkatonna főbelte
vágott, mert őrmesteri rajja kapta, amint
máind szedett és megfnyá-gotte, hogy
feljelenít a kapitánynak. A városban azt
suttogják, hogy áruháson érték a szerencsétlen
tüzérka onát.

— **Samassa érnek alapítványa.**
Siketnek számaára tett alapítványok.
Az egi ersek, dr. Samassa József úr
szexelencziája a siketnek érkeiben
nagyiszertü alapítványt tett. E halálozta-
hogy a siketnek hovesvárményei iné-
seleiben 5 növendék számára oly formá-

lesz alapítványt, hogy azok az intézetben
állandón beon lakjanak a internátum-
kezeltesseken. Ugyanezen alkalommal
emberbaráti érzéstől áthatva méltóságos
Panthly Endre felszentelt püspök, nagy
repest ur is 350 koronát szavalt küldöt
meg az igazgatóknak, hogy mint egy
alapítványi hely évi kamatából 1 siket-
némat vegyenek fel. Ha továbbra is íly
Pemes sz. vü alapítók támogadják a zik-
etnek kamt ügyét, ugy az egi intézet e
bőven kiváló helyet foglal el az orszá-
ban.

— **Elégadedien katonák.** Egy török
pszológész, a mely Tuzban állomá-
szolt, e napokban azt a parancsot
kapta, hogy Adle városába maradjon.
Az ezred el is indult állomáshelyéről,
de Szentari város környékén a legénység
az ezred tisztjeivel együttes meegyezés
folytat félbeszakította a menetelést. Az
ezred a környéken addig sphenit, míg
a hátralévő zsoldot nem fizették ki. Az
ezred összes tisztjeit letartóztatták. A
skutari kormányzó, a ki egy katoná-
összeesküvésről félt, a kellő összeget
kénytelen volt előteremteni.

— **A vadember.** Különös esetről
értesít fogarasi tudósítók. Máté György
és Csibi David csendőrök a Buesny-
erdőben járva egy la tövében egy elva-
dult kinezésű oláh parasztot láttak tér-
delni. Megszólításukra a szerencsétlen
egyáltalában nem felelt, midőn pedig az
egyik csendőr közeledett hozzá, ijedten
elszaladt és egy sz. kláureben eltűnt
földözki szembe elől. Maid rövid idő múlva
kövekkel kezdte dobálni a csendőröket,
kik félreolvann, lesbe állottak. Nem-
sokára kiljutt az oláh rejtékhelyéből.
Ekkor a vadember és a lesben álló
csendőrök között borzasztó küzdelem
fejődött ki. Az oláh hatalmas erővel
lámádt Máté Györgyre, leterítette a
földre és csak akkor hagyott fel a ver-
kedéssel, midőn Csibi oldalába löve-
tegyveret. Az életveszélyesen sérült em-
ber a csendőrök beszállították a fatuba,
hol az orvos ápolás alá vette. A titok-
zatos állatember kildte ismeretlen.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

lettek ebből számos kísérletnek hűnette
miatt. Ma volt ez ügyben a tárgyalás
Pavelru Gyula táblai bíró előlétele alatt.
A bíróság a vádlottat zsaroltsáért 8 nap
foghéza ítélte, amit a vizsgálói fogsggal
kioldótnak vett. Az ítélet jogerős.

§ **Csalinas család.** A kir. tábla előtt
ma egy ély czinyis vádlott állt, mely
viselkedésével még az ehhez szokott bir-
raktat is megdöbbentette. A paraszatos
szegény emberek, kiktől a vádlott fur-
langos módon csalta el pénzüket és ér-
peküket. Az eset a következő:
Az idén februárban Lówy Bernát pin-
czér elcsalta Hahn Jozsef in lakarionól
annak összes 116 koronát érő ékszerait
bürgyűl azt mondván, hogy fivére meg-
érkezik, aki előtt róstei saját észereinek
hiányát. Mindart másnap persze eladta
az ékszereket s azok árát elmulatta. Ez-
után más formáját választotta a csalás-
nak. Egy ügyökön közvetítésével alkud-
zott egy külvárosi korcsmára s megál-
lapodott 900 korona vételárban. A szer-
ződést azonban 1600 koronára állította
ki s beirta, hogy 700 koronát előlegül
fizetett. Az ily módon hamisan kiál-
lított szerződés alapján Szabó Lujzát
alkalmazta félrönöki 100 korona óva-
dékkal s Tóth Gezát főpinczerül 150
korona óvadékkal.

A korostul panaszára a büntetőtör-
vénysek csás s tette és vétete miatt 1
évi börtönre és 70 korona pénzültetésre
ítélt.

A kir. tábla máj tárgyalásán Horváth
Béla elnök kérdezte a vádlottól, hogy
tud-e valamit meniségére feltenni.

Vádot: Hát csak azt, hogy . . .
mert voltak o yan buták azok . . .

Elnök: Nem hallgat, meg maga meri a
szegény károsultakat így aposztrofálni.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

Vadlolt: Majd visszafizetem nekik, ha
lesz pen em.

— **Előnk: S mikor lesz?**
A jóvő évben biztosan lesz.

A hírség azonban nem itt Lówy emez
igértében s Etlér Dező ügyész indítvá-
nyára öngyéd évü börtönre ítélt, ki az
ítélet ellen semmisségi panaszt jelentett be.

szükbe jutata a jegyzéknek, hogy a ven-
dégek, körül mellett, még itt vannak a
várják ölet. N hely lépéssel előre mentek
a zsi felé, a vesély lelé, A szobában meg-
állottak:

— El fogunk utazni Krisztián! — mon-
dotta Genevova — fölkeresünk a csöndes
a maganyosságot, hogy gyönységet
meginásit a gy-pyszert. Egy más mellet,
és egy másit fogunk élni. És erős a hitem,
hogy meggyógyul a lelkem. Ebből a pillanat-
ból fogva nem beszélünk arról, ami mind
a keltőnek annyi fájdalmat okozott. A
múlt nem számít többé, el van törölve. Ne
foglakozzunk másra sem a jövővel.

Krisztián nem felelt, hanem rájött meny-
asszonya kezére és abban a pillanatban a
mikor megcsókolta, egy könyvespöppet is ejt-
ett rája.

MÁSODIK RÉSZ.

VII.

A gournvillei kastély nagy udvarába
Krisztián husz üléses autómobilja vart, t
dorékolva, prűszkőve, mint Phalaris bors-
bikája. Vernier-né — elragadó, fehér drap-
yubában — megjelent a torácson mosha-
rával és Templier-vel. Gyönyörű idő volt
a futó zó után az ég aruját a tavaszi nap
ragyogó sugarai aranyozták meg; a termé-
szet új szőlelet, a gyümölcsök virága és
a park zöldök bokrai éle et leheltek ki
g agából. A földből zamatos illat áradt ki
s a légy levegő édes légyadíságha ringatta
szíveket. A park láinak koronája mögött
a gyár tűnt fel, égbe nyúló vörös kőnény-
vol, azután Moret város amphiteátrálisan
helyezett házaival. A mezőkön zöldelő ve-
és hűlőmzött. Ebből a nyugalm, derült béke
fogta körül a tárgyakat és az embereket. A
kastély tornáczáról modorban néztek ezt
a nevelő panamát a vendégek.

— Hol van a menyem? — kérdezte
Vernier-né néhány pillanattal szemlődés
után.

— A dohányzóban van a papával — v
aszóla Krisztián — ép nagybaa tudósok
ak, mikor fölömenten hozzájuk, hogy ideje
esz elindulni.

— Tudod-e Krisztián — mondotta moso-
lyogva Vernier-né — hogy a feleséged már
olyan befolyást gyakorol az apúdra, hogy
mi már alig számítunk. Ez a kicsike az 6
nehézsírvég arcával, ügyesebb, mint mi
valamennyien. Az apóstát egészen a kacsó-
fában tartja.

— Mi rossz van ebben? — jegyezte me
a báró — a fiatal Vernier-né asszonye . . .

— Közömbös — szavazta felbe Emma
line — e szerint én öng vagyok?

— Oh, hiszen kedved nagyon j tudja,
hogy nem — válaszolta Templier.

— Természetesen! Ha nem így lenne, há
nem is mondottam volna.

— Tehát Vernier Krisztiáné asszony —
olytatta a báró — a légszerencsésbe be-
oyást gyakorolja az apúra és ennek
s feladatok, meg a ház barátni csak örül-
hetnek!

— Isteneim, milyen helyesen beszélsz —
mondotta bánulva Krisztián; — hogy meg-
állandó a helyed valami gyűlösen.

A tárgyalás főszabadt, mert azok a kik
elő beszéltek, megérkeztek. Vernier a menyé
kísérte, a kinek a leléen buzvirág kála-
volt, a mely aranyhátú teljeen érvényre-
jutata.

— Mehotúnk? — kérdezte Emmeline,
(Folyt. köv.)

TORVÉNYSZÉK.

§ Egy szegény leány története

Két évvel ezelőtől egy Wendland Kurt nevű
fiatalember Budapestről Münchenben ment,
hogy ott egyetemi tanulmányait folytassa.
Münchenben egy táncszínház alkalmával
megismerkedett Scharu Maria zsinai nővé-
rével, s vele csakhamar hősö búrásokkal
kötött. Tetszett neki a szép leány, s elin-
tette vele, hogy mielőtt tanulmányait
befejezi, feleségül fogja őt venni. A hisze-
ny leány bizott a fiatal ember csábít-
szavaiban s csak akkor ébredt a keserű
valóság tudatára, amikor a viszonyok
gyűlölcse lett s Wendland a csalá-
djának elöl Budapestre menekült. Schar-
u Maria, akit szülői kudarcaik, nem lehet-
t mást, minthogy hűten kedvére után
Budapestre jött, magával hozván a kis lát-
s. Itt istán módját ejtette, hogy Wend-
landdal találkozzék, de a hánember
nem akart tudni többé a leányról
aki vé re is kenytelen volt egy előkelő
aiásu tisztviselőnek nevelődni állást va-
lani. Azután is több ízben írt a fiatalem-
bernek, majd leírtessze annak szülőit s
10000 marka kárpótlást kért tőlük
de eredménytelenül. Elhöz járult meg
hogy Wendland közben egy másik
leányval valóit jegyezt. A szerencsétlen
toemlést erre végkép elcsoderedett s ö-
ngyűlö sági kísérletet követelt el, amelyre
azonban még ide-először megpuhítottak.
Főgyógyúása után ismét levelet írt a
Wendland családnak, azzal fenyegetvénket,
hogy ha a két őszegget meg nem adják
evikolni fog. Erre Wendlandék feleletét

REGÉNY.

A gyilkos.

— Büntényi regény. — (59)

Mit csinálnék vele? Ha abban a szerencse-
ben részesülnék, hogy kedgy megbecsöl-
nekem, akkor nem akarnék most csak azt
hogy az árnyékban elhessek, mint egy sze-
rencsétlen, a ki iránt szánalmat éreznek és
a kit megüldnek. Genevova, mi lesz belőlem
legyéd nékűti? És mégis, ha hozzám jön
éveszhet . . .

Csodás jószággal mosolygott a lány:

— És, ha kockázatlani asarom magam
teszem azt azért, hogy önt megnevezsem.
Ezzel csak szigorubba válik a kötelezés
hogy jól vseje magát. És azután nem le-
szünk-e teleten erősebbek, hogy a rosszak
legyőzzék és diadalmoskodjunk? Emeleto
a felet krisztián markáta meg önmaga
füzöl a rossz órák emléket és csak egsz-
eségese elhatározással foglakozzon. Lénye
ismét a tegnapi Krisztián, a ki halgatni
akart reám és a ki azt mondotta, hogy sze-
ret engem . . .

— Oh, igen szeretem és h
caltim fogok legyedre. Legyen vezetőm és
ámásom számlomb 1 hegyed mellett nem
nyok elnémli. Ne engedjen ki tekintetűnk
köréből, a szemek előtt még a kísértés sem
érhet el új feleleket magamról.

Az új reménytel átalaktva, fölállott. A
szelőkönben még szongott a muzsika és ez

DELBECK & Co.
Reimsi pezsgőbor-gyár
főrakktára
Brazay Kálmán-nál
fűszer- és csemege-kereskedő
Budapest, Húzeum-körút 23. sz.

